

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 7114/2025
18.12.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Матковић Стефановић, председника већа, Татјане Ђурица, Јасминке Обућина, Татјане Миљуш и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Градимир Николић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Небојша Шеперац, адвокат из ..., ради укидања права службености пролаза, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 492/24 од 29.11.2024. године, у седници одржаној 18.12.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 492/24 од 29.11.2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 492/24 од 29.11.2024. године, потврђена је пресуда Основног суда у Краљеву, Судска јединица у Врњачкој Бањи П 1052/22 од 23.10.2023. године којом је укинута службеност пролаза конституисана уговором о купопродаји непокретности Ов. 2969/10 од 28.10.2010. године, преко парцеле тужиоца, кат.парцела .. КО ..., као послужног добра, установљена у корист парцеле тужене, кат.парцела .. КО ..., као повласног добра, што је тужена дужна да призна и дозволи брисање предметне службености пролаза код надлежног РГЗ СКН Врњачка Бања, док ће у противном ова пресуда служити тужиоцу као исправа подобна за брисање наведене службености пролаза и обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 291.800,00 динара.

Против наведене правноснажне другостепене пресуде благовремену ревизију изјавила је тужена са позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужилац је у одговору на ревизију предложио да се не дозволи одлучивање о ревизији туженог.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотри правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Предмет тражене правне заштите је укидање уговореног права службености пролаза које је уписано у лист непокретности број .. и .., све КО ... . Из чињеничног утврђења произилази да тужена никада није користила назначену трасу пута како је наведено у уговору, а поред тога утврђено је да паралелно са парцелама постоји некатегорисани пут који је у режиму државне својине, из чега следи да су се промениле околности и прилике на основу којих је службеност уговорена, због чега је тужбени захтев основан у смислу одредаба чл. 50 и 58 Закона о основама својинскоправних односа.

Оцењујући испуњеност услова за дозвољеност ревизије туженог, изјављене на основу члана 404. ЗПП, Врховни суд је нашао да у овој врсти спора не постоји потреба за уједначавањем судске праксе, разматрањем правних питања од општег интереса, правних питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права, све имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима је заснована другостепена одлука. Наводи ревизије не упућују на потребу да се дозволи одлучивање о посебној ревизији тужене по било ком прописаном основу. Ревидирана одлука не одступа од судске праксе, нити се садржином ревизије указује на постојање другачије одлуке донете у спору заснованом на истом чињенично-правном основу. Нема ни потребе за новим тумачењем права. Ревизијски наводи којима се оспирава чињенично стање нису дозвољен ревизијски разлог за посебну ревизију. Имајући у виду наведено, нису испуњени услови да се ревизија тужене сматра посебном, у смислу члана 404. став 1. ЗПП, на основу чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП предвиђено је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 07.09.2022. године. Вредност предмета спора означена је у висини од 10.000,00 динара. Како вредност предмета спора не прелази захтевани ревизијски цензус од 40.000 евра у динарској противвредности на дан подношења иницијалног акта, ревизија тужене је недозвољена.

Из изложених разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео на основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Татјана Матковић Стефановић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић